

Research Paper

The medicating role of creativity in the relationship between parenting style with academic achievement and adjustment

Bahare Azizi Nejad^{1*} & Afshin Divband²

1. Associate Professor, Department of Educational Sciences, Payame Noor University, Urmia, Iran.

2. M.A. in Educational Administration, Department of Educational Sciences, Urmia University, Urmia, Iran.

Citation: AziziNejad, B. & Divband, A. (2023). [The medicating role of creativity in the relationship between parenting style with academic achievement and adjustment (Persian)]. *Journal of School Psychology and Institutions*, 11(4):106-118. <https://doi.org/10.22098/jsp.1401.1608>

doi: 10.22098/jsp.1401.1608

Article Info:

Received: 2017/06/11

Accepted: 2022/04/30

Available Online: 2023/03/16

Key words:

Parenting style,
academic adjustment,
creativity, academic
achievement

ABSTRACT

Objective: The present study examines the mediating role of parenting style creativity in students' academic achievement.

Methods: For this study, a descriptive and structural equation modeling (SEM) system was used. Population of the study includes 770 female students from 4-6 grades in Urmia during 2016-2017, among whom 255 were chosen using stratified random sampling and Morgan's table for sample size. The data were collected using Buri's Parental Authority Questionnaire (PAQ), adjustment inventory for college students (AICS) by Sinha and Sing, and Torrance Tests of Creative Thinking (TTCT). The data on academic achievement was based on student scores.

Results: Results of Pearson correlation showed a significant relationship between parenting style and creativity, parenting style and academic achievement, and also parenting style and academic adjustment. In addition, results of SEM showed the relationship between parenting style with academic adjustment and achievement through the mediating role of creativity. This demonstrates fitness of the model.

Conclusion: It is concluded that parenting style can influence student creativity and improve their academic achievement as well as adjustment.

Extended Abstract

1. Introduction

It is indeed long established that social growth in all aspects has as its basis a strong educational infrastructure which fosters inherent and natural talents in individuals. An effective educational system contributes to architecting future trends in society, ranging from individual characteristics to communal features of each generation (Nazari et al., 2019). Equipped with professional and committed human capital, the educational system encourages creativity in learners at all levels. It needs to be comprehensive, sustainable, and perfect while permanently striving for removing unexpected and emerging challenges (Serdyukov, 2017).

One such challenge is creativity which manifests in different aspects of human life (Sohi, 2017). In fact, creativity is the backbone of many human activities that drives him towards success and survival.

2. Materials and Methods

This is an applied study that uses correlational-descriptive model for data collection. SEM is also used for studying the variables. Parenting style is the independent variable, creativity is the mediator, academic achievement and adjustment are dependent variables.

Population, sampling and sample size. The population of the study includes 770 female students from grades 4 to 6 studying in Urmia in the academic year of 2016-2017. A total number of 255 subject from selected by stratified random sampling and Morgan's table for sample size.

*Corresponding Author:

Bahare Azizi Nejad

Address: Associate Professor, Department of Educational Sciences, Payame Noor University, Urmia, Iran.

Tel: +98 (44) 33855100

E-mail: Bahareh19@gmail.com

Three questionnaires were used as tools of the study: Buri's Parental Authority Questionnaire (1991). PAQ is a 30-item questionnaire that scores four major parenting styles.

Adjustment inventory for college students. This questionnaire was developed by Sinha and Sing (1993) that includes 17 items to measure poor or strong academic adjustment ability among students who respond with *Yes* or *No*.

Torrance Tests of Creative Thinking (1979). It measure creativity and includes 60 items composed of four scales: fluency, originality, flexibility, and elaboration.

Academic achievement. Students' scores were used in this paper to measure their academic achievement.

3. Results

Coefficients of correlation showed a significant relationship between parenting styles with creativity, academic adjustment and achievement at 0.05. There

was a direct, positive and significant relationship between authoritative parenting style with creativity, academic adjustment and achievement. However, authoritarian, permissive and neglectful parenting styles showed a negative and reverse relationship with creativity, academic adjustment and achievement.

The results demonstrated that all assumptions are confirmed. The direct effect of parenting style on creativity, except for authoritarian style, is negative and significant. Direct effect of creativity on academic achievement and adjustment is positive and significant. However, indirect effects of all parenting styles with mediating role of creativity on academic achievement and adjustment are confirmed. Parenting styles explain 39% of variance in creativity. Moreover, creativity explains 45% and 28%, respectively, of variance in academic achievement and adjustment. Goodness of fit indexes of the model are given in Table 1.

Table 1. Goodness of fit indexes of the model

RMSEA	CFI	GFI	PNFI	AGFI	X2/df
0.072	0.93	0.95	0.72	0.91	2.29

To test SEM by maximum structural probability, we used measures suggested by Gefen et al. (2000) including GFI and CFI, and AGFI, RNFI, RMSEA, and X2/df. As can be seen in Table1, Gefen et al.'s measures are obtained in the study which reveals goodness fit of the model.

4. Discussion and Conclusion

Individual differences in terms of creativity, adjustment with school environment, and academic achievement have always been the focus of attention for educators as well as cognitive-behavioral analysts. In this regard, parenting style is a key determinant. The present study examined the mediating role of creativity in the relationship between parenting style with academic achievement and adjustment.

Results showed that all the variables are correlated with hidden variables. Structural relationship between parenting style with academic achievement and adjustment with the mediating role of creativity was tested and revealed goodness fit of the model. This demonstrates the significance of parenting style and creativity in explaining academic achievement and adjustment.

Similar to other descriptive-correlational studies, this paper faces some limitations for data collection. Data were collected from self-reporting questionnaires by subjects, it is probable that subject refrain from telling the truth and provide biased and self-censored reports. Moreover, this is a cross-sectional analysis and it is not possible to examine causal relations between the variables. This study was conducted on students from

grades 4-6; similar studies can be performed on other age groups to see how creativity works across age. It is suggested that workshops on parenting styles be conducted for families as well as school administrators to raise their awareness of the issue. Future studies can also analyze mediating role of other variables such as education, socioeconomic position, mental health and intelligence of of parents, and peer effects in both qualitative and quantitative ways.

5. Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines

In this research, the principles and rules of scientific ethics such as conscious and voluntary participation of participants in all stages of the research, confidentiality of participants' information, confidentiality, trustworthiness and intellectual property rights of other authors have been strictly observed by introducing sources.

Funding

This research has not received any financial support from organizations, including public, private, commercial and non-profit.

Authors' contributions

The authors have been fully involved in research design, analysis and interpretation of data and results from the problem statement stage to its correction.

Conflicts of interest

According to the authors, there was no conflict of interest in this study.

مقاله پژوهشی

الگوی علی نقش میانجی خلاقیت در تأثیر سبک‌های فرزندپروری بر پیشرفت تحصیلی و همنوایی تحصیلی دانش‌آموزان

بهاره عزیزی نژاد^{۱*} و افشین دیوبند^۲

۱. دانشیار، گروه علوم تربیتی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، ارومیه، ایران.
 ۲. کارشناس ارشد، گروه علوم تربیتی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران.

چکیده

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش میانجی خلاقیت در تأثیر سبک‌های فرزندپروری بر پیشرفت تحصیلی و همنوایی تحصیلی دانش‌آموزان به انجام رسیده است.

روش‌ها: روش تحقیق توصیفی - همبستگی از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری است. جامعه آماری پژوهش کلیه دانش‌آموزان دختر پایه‌های چهارم، پنجم و ششم در مدارس هیأت امنایی به تعداد ۷۷۰ نفر بود که حجم نمونه با روش نمونه‌گیری طبقه‌ای متناسب با حجم جامعه آماری و رجوع به جدول مورگان ۲۵۵ نفر به دست آمد. برای جمع‌آوری داده‌های مرتبط با فرزندپروری از پرسشنامه بوری، برای سنجش همنوایی تحصیلی از پرسشنامه سینه‌ها و سینگ و از مقیاس تورنس جهت سنجش خلاقیت و برای پیشرفت تحصیلی از نمرات دانش‌آموزان استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج حاصل از اجرای همبستگی پیرسون نشان داد که بین سبک‌های فرزندپروری با خلاقیت دانش‌آموزان؛ بین سبک‌های فرزندپروری با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان و نیز بین فرزندپروری و همنوایی تحصیلی دانش‌آموزان رابطه معناداری وجود دارد. با اجرای الگوی معادلات ساختاری برای آزمون رابطه سبک‌های فرزندپروری با پیشرفت تحصیلی و همنوایی تحصیلی از طریق متغیر میانجی خلاقیت مشخص شده که الگوی پیشنهادی از برازش مناسبی برخوردار بوده است.

نتیجه‌گیری: می‌توان نتیجه گرفت که سبک‌های فرزندپروری با تأثیرگذاری بر میزان خلاقیت دانش‌آموزان می‌تواند پیشرفت تحصیلی و همنوایی آنان را متأثر سازد. رشد و توسعه فرزندان در زمینه‌های اجتماعی، فرهنگی و آموزشی منوط به سبک فرزندپروری والدین است.

اطلاعات مقاله:

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۳/۲۱

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۲/۱۰

تاریخ انتشار: ۱۴۰۱/۱۲/۲۵

کلیدواژه‌ها:

سبک‌های فرزندپروری، همنوایی تحصیلی، خلاقیت، پیشرفت تحصیلی

مقدمه

مجرب بودن به نیروی انسانی مجرب و حرفه‌ای همواره یکی از بسترهای تأثیرگذار برای پرورش و بروز خلاقیت‌های نو نهالان علم در طول تمام دوران تحصیل بوده است. آموزش باید نه تنها جامع، پایدار و عالی باشد، بلکه باید به طور مداوم برای برطرف کردن چالش‌های جهان در حال تغییر و غیرقابل پیش‌بینی جهانی رشد کند (سردیوکوف^۱، ۲۰۱۷). اکنون یک چالشی وجود دارد که می‌گوید ما به خلاقیت نیاز داریم چون نیاز به خلاقیت در بسیاری از جنبه‌های تلاش انسان نمایان می‌شود (سوحی^۲، ۲۰۱۷). هر فعالیت انسانی به

سال‌های مدیدی است این تفکر آغاز شده است که جوامع برای رشد و بقا خود در جهان و پیشرفت در عرصه‌های مختلف علمی باید متکی بر یک نظام آموزشی قوی باشند. یک نظام آموزشی که بتواند استعداد‌های ذاتی و فطری افراد را که اصطلاحاً خلاقیت نامیده می‌شود را به منصه ظهور برساند. آموزش و پرورش در هر نظام اجتماعی همانند معماران آن جامعه در شکل دادن به فرآیندهای آتی آن نقش مهم و تأثیرگذاری دارند؛ این تأثیرگذاری از پرورش ویژگی‌های شخصیتی افراد تا ویژگی‌های اجتماعی هر نسل و دوره‌ای را در برمی‌گیرد (نظری و یزدان‌ستا، ۱۳۹۸). نظام آموزشی با

1. Serdyukov
2. Sohi

* نویسنده مسئول:

بهاره عزیزی نژاد

نشانی: دانشیار، گروه علوم تربیتی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، ارومیه، ایران.

تلفن: ۳۳۸۵۵۱۰۰ (۴۴) ۹۸+

پست الکترونیکی: Bahareh19@gmail.com

خلاقیت و نوآوری در فکر و اندیشه نیاز دارد تا به بقاء خود ادامه دهد.

تورنس^۱ یکی از مشهورترین افراد در حوزه خلاقیت، در یک تعریف جامع خلاقیت را به عنوان یک فرایندی که با حساس شدن به مشکلات شروع می شود و سپس با جستجوی راه حل ها، پیشنهادات، آزمایش کردن و برقراری ارتباط پایان می یابد تعریف کرده است (سراک، افیل و ایرایلماز^۲، ۲۰۱۴).

خلاقیت، توانایی فکر کردن به روش های جدید است که در آن راه حل های منحصر به فرد برای مقابله با مشکلات فعلی یافت می شوند (میرینجاد، راجایموگادام و تراسفی^۳، ۲۰۱۵). خلاقیت به عنوان یک هدف آموزشی ارزشمند هیچگاه در خلأ حاصل نمی شود، بلکه حصول و بروز آن در ساحت های مختلف، مستلزم پیش بینی مجموعه ای از بسترها و شرایط اولیه است (امینی، رحیمی و منظر، ۱۳۹۸؛ مصطفی سرباز، ابوالقاسمی و رستم اوغلی، ۱۳۹۳). علی رغم دیدگاه های مختلف در مورد خلاقیت بسیاری از تعاریف به نقش محیط زیست در ترویج یا مهار توانایی های خلاق افراد تأکید کرده اند (الکاراسنه و جبران صالح^۴، ۲۰۱۳). نخستین محیط زیست انسان خانواده می باشد. همچنان که شواهد پژوهشی هم بیانگر این هستند از میان خیل عظیمی از عوامل که می توانند خلاقیت را متأثر سازند خانواده مهمترین آن ها می باشد (فراهینی، افروز و رسول زاده طباطبایی، ۱۳۹۲؛ سیف درخشنده و نریمانی، ۱۳۹۸؛ میرینجاد، راجایموگادام و تراسفی، ۲۰۱۵؛ سینگ، ملیک و سینگ^۵، ۲۰۱۶). نقش والدین

در ایجاد فضای مثبت برای آموزش، تشویق کنجکاوی و فراهم کردن محیطی برای یادگیری کودکان از متخصصان عامل ضروری در توسعه خلاقیت است (پارک، کیم و جانگ^۶، ۲۰۱۷). خانواده به عنوان اولین کانون بنیادی که زیر ساخت های لازم را برای رشد و تحول در حوزه های مختلف شناختی و اجتماعی فراهم می کند مورد توجه دانشمندان در همه عرصه های علمی بالاخص حوزه علوم شناختی و رفتاری قرار گرفته است. منظور از نقش خانواده در رشد انسان اشاره به مناسبات و تعاملات والدین با فرزندان و جو حاکم بر فضای خانواده که بیشتر خود را در قالب سبک های فرزند پروری والدین نشان می دهد مورد بحث و کنکاش قرار می گیرد. سبک فرزند پروری به منظومه رفتار والدین گفته می شود که منجر به جو عاطفی مداوم در طیف وسیعی از شرایط می شود (دیاکنوگراسیام و مایرین^۷، ۲۰۱۶). سبک های فرزندپروری به رفتارهای مشخص والدین اشاره دارد که به طور مجزا و در ارتباط

با یکدیگر بر پیامدهای تحولی کودک اثر می گذارند و در برگیرنده میزان پاسخ گو بودن و مطالبه گر بودن والدین است (مهربان، کرمی، اسدزاده و ستوده اصل، ۱۳۹۸). پژوهش های معاصر در مورد شیوه های فرزندپروری، از مطالعات بامریند بر روی کودکان و خانواده های آنان نشأت گرفته است (پرچم، فاتحی زاده و یاری، ۱۳۹۱؛ حیدری، فلاحی و حاجیلو، ۱۳۹۷). بامریند با توجه به دو بعد پاسخ دهی و تقاضا چهار روش فرزند پروری را عنوان کرده است: فرزند پروری مقتدرانه: والدینی که این الگوی فرزندپروری را دارند به فرزندان خود استقلال و آزادی فکری می دهند و آن ها را تشویق می کنند و نوعی محدودیت و کنترل را نیز بر آن ها اعمال می دارند (طباطبایی، فضلی و یارعلی، ۱۳۹۲). فرزند پروری مستبدانه: با کنترل سخت، محدودیت زیاد، انضباط ناپایدار و خشن، میزان پایین حمایت عاطفی و محبت مشخص می گردد (افشاری و دلپذیر، ۱۳۹۵). فرزند پروری سهل گیر: در این شیوه والدین مهروز و پذیرا هستند، ولی متوقع نیستند، به کودک اجازه می دهند در هر سنی که باشند خودشان تصمیم گیری کنند، حتی اگر هنوز قادر به انجام دادن این کار نباشند (نیک سیرت، خادمی اشکذری و هاشمی، ۱۳۹۵). فرزند پروری بدون دخالت یا مسامحه کارانه^۸: در این شیوه تربیتی، کنترل و محبت به فرزندان در کمترین سطح قرار دارد (پرچم، فاتحی زاده و یاری، ۱۳۹۱).

مطالعات قبلی نشان داده اند که سبک های فرزند پروری والدین می توانند به متخصصان تعلیم و تربیت کنند تا درک کنند که چگونه دانش آموزان به سازگاری تحصیلی دست می یابند (موحدزاده، کرمی و یآوری کرمانی، ۱۳۹۷؛ حیدری، فلاحی و حاجیلو، ۱۳۹۷؛ آلت^۹، ۲۰۱۵؛ ژیانگ، لیو و بای^{۱۰}، ۲۰۱۷). سازگاری تحصیلی به مجموعه واکنش هایی گفته می شود که به وسیله آن فرد آماده می شود تا پاسخی موزون و هماهنگ با شرایط مدرسه و فعالیت هایی که آن محیط از وی می خواهد ارائه نماید (همرنگ، قنبری پناه، ابوالمعالی الحسینی و سپاه منصور، ۱۳۹۸). سازگاری تحصیلی به این معناست که دانش آموز تا چه اندازه خود را با دوستان، همکلاسی ها، معلم و در کل شرایط و محیط مدرسه وفق می دهد. فرآیند

1. Torrance
2. Sarac, Efil & Eryilmaz
3. Mehrenejad, Rajabimoghdam & Tarsafi
4. Al-Karasneh & JubranSaleh
5. Singh, Malik & Singh
6. Park, Kim & Jang
7. Diaconu-Gherasim & Mairean
8. Parenting Neglectful
9. Alt
10. Xiang, Liu & Bai

روان‌شناسی مدرسه و آموزشگاه

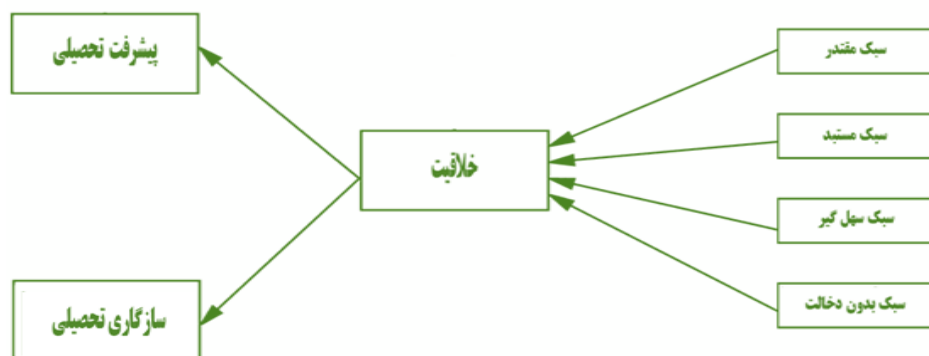
مختلف رفتار و کنش های افراد، محققان داخلی و خارجی از جنبه های مختلف و با متغیرهای متنوع به بررسی موضوع حاضر پرداخته اند. **فراهینی، افروز و رسول زاده طباطبایی (۱۳۹۲)**، در مطالعه ای نشان دادند که دانش آموزانی که تحت شیوه های فرزند پروری اقتدار منطقی بوده از خلاقیت بالاتر از متوسط برخوردار هستند. **حیدری، فلاحی و حاجیلو (۱۳۹۷)**، در پژوهشی نشان دادند که سازگاری تحصیلی دانش آموزان با سبک فرزند پروری مقتدر رابطه مثبت و معناداری دارد. **سیف درخشنده و نریمانی (۱۳۹۸)**، در یک پژوهش فراتحلیلی به این نتیجه رسیدند که عامل خانواده با اطمینان ۰/۹۹ رابطه معناداری با خلاقیت دانش آموزان دارد؛ یعنی جو عاطفی دموکراتیک و مناسب خانواده، شیوه های فرزند پروری اقتدارگرایانه و تحصیلات بالای والدین تأثیر مثبت روی خلاقیت دانش آموزان دارد و موجب افزایش خلاقیت آن ها می شود و جو استبدادی، سلطه گری والدین، شیوه های فرزندپروری استبدادی و سهل انگارانه مانع خلاقیت دانش آموزان هستند. **همرنگ، قنبری پناه، ابوالمعالی الحسینی و سپاه منصور (۱۳۹۸)**، در پژوهشی به این نتیجه رسیدند که اثر مستقیم خلاقیت بر سازگاری تحصیلی دانش آموزان دبیرستانی معنادار و مثبت می باشد. **مهربان، کرمی، اسدزاده و ستوده اصل (۱۳۹۸)**، در مطالعه ای نشان دادند که سبک فرزندپروری مقتدرانه تأثیر مستقیم مثبت و معناداری بر پیشرفت تحصیلی دارد؛ سبک فرزندپروری استبدادی تأثیر مستقیم منفی و معناداری بر پیشرفت تحصیلی دارد؛ در حالی که سبک فرزندپروری سهل انگاری تأثیر مستقیم منفی و غیر معناداری بر پیشرفت تحصیلی دارد. پژوهش **کنی، لاک، هومر، جریمالدی و لابرایی (۲۰۱۵)**، نشان داد که والدین دارای سبک فرزند پروری مستبدانه سازگاری و پیشرفت تحصیلی پایین و والدین دارای سبک مقتدرانه سازگاری و پیشرفت تحصیلی بالایی را برای فرزندان نوجوان خود فراهم می آورند. **میرینجاد، راجایموگادام و تراسفی (۲۰۱۵)**، در پژوهش خود نشان دادند که سبک فرزند پروری مقتدرانه در تقویت خلاقیت کودکان یک عامل مهم به شمار می رود. **سینگ، میلیک و سینگ (۲۰۱۶)**، در پژوهش خود نشان دادند که بین تسهیلات یادگیری (شرایط خانوادگی از نظر کمی) و مهارت های ارتباطی و هدایت مناسب والدین (شرایط خانوادگی از نظر کیفی) با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

سازگاری تحصیلی دربرگیرنده تغییرات رفتاری و روان شناختی است که طی آن افراد سعی می کنند خودشان را با محیط تحصیلی جدیدشان هماهنگ کرده و به طور موفقیت آمیز با تقاضاهای تحصیلی سازگار شوند و به نیازهای یادگیری شان برسند (**محللاتی و ابوالمعالی، ۱۳۹۵**). سازگاری تحصیلی نقش مهمی را در کیفیت تعامل دانش آموز با همکلاسی ها، معلمان، پرسنل مدرسه و در یک معنای کلی محیط مدرسه ایفا می کند. لذا می توان گفت که سازگاری یک عامل مهم برای تکمیل موفقیت یک فرد است (**پونیا و سانگوان، ۲۰۱۱**). سازگاری دانش آموزان با محیط مدرسه عامل مهمی در پیش بینی پیشرفت تحصیلی آن هاست (**حیدری، فلاحی و حاجیلو، ۱۳۹۷**).

در فعالیت های آموزشی، دانش آموزان باید نهایتاً به یکسری مطالب، مفاهیم، اصول و قواعد دست یابند آن را درونی کنند و یا به عبارت بهتر به اهداف آموزشی که از قبل تعیین شده و هدف نظام آموزشی رسیدن به آنها است، دسترسی پیدا کنند؛ پیشرفت در دسترسی به این اهداف که در پایان با ملاک های خاصی ارزیابی می شود، پیشرفت تحصیلی و آموزشی نامیده می شود (**نظری، یزدان ستا، ۱۳۹۸**). پیشرفت تحصیلی دانش یا مهارت توسعه یافته در موضوعات درسی است که توسط نمره بوسیله معلم یا مؤسسه آموزشی سنجیده می شود (**سرکار و بنیک، ۲۰۱۷**). پیشرفت تحصیلی همواره برای معلمان، دانش آموزان حائز اهمیت و درخور توجه بوده است. آموزگاران همواره در پی یافتن بهترین راه و روش های آموزشی هستند تا به کمک آن یادگیرندگانی داشته باشند که نه تنها مطالب ارائه شده در کلاس درس را به خوبی بفهمند بلکه در امور تحصیلی نیز خود انگیزه، فعال، علاقه مند و موفق باشند؛ چرا که فارغ از همه مسائل، پیشرفت تحصیلی یادگیرندگان به عنوان یکی از مهمترین ملاک های تعیین شایستگی معلمان و ارزیابی عملکرد آنان مطرح است؛ همچنین عملکرد و پیشرفت تحصیلی برای دانش آموزان نیز بسیار حائز اهمیت است؛ چرا که امروزه معدل تحصیلی به عنوان یک شاخص مهم از توانایی های علمی آنها برای ورود به دنیای کار و اشتغال و مقاطع تحصیلی بالاتر مورد توجه قرار گرفته است (**مهربان، کرمی، اسدزاده و ستوده اصل، ۱۳۹۸**). دست یافتن به نتایج مثبت در زمینه تحصیل (با شناسایی عوامل تأثیرگذار بر پیشرفت تحصیلی) می تواند منجر به پیشرفت همه جانبه دانش آموزان و جامعه گردد (**قائد رحمتی، بختیاری و فرزاد، ۱۳۹۶**). به دلیل اهمیت موضوع و دامنه نفوذ آن بر جنبه های

1. Punia & Sangwan
2. Sarkar & banica
3. Kenney, Lac, Hummer, Grimaldi, & LaBrie

به‌طور کلی می‌توان گفت که در ارتباط بین سبک‌های فرزندپروری با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان و سازگاری تحصیلی آنان خلایق می‌تواند به عنوان عامل میانجی اثر گذار باشد. هدف اصلی این پژوهش، بررسی نقش میانجی‌گری خلایق در رابطه بین سبک‌های فرزندپروری با پیشرفت تحصیلی و سازگاری تحصیلی آنان است. بر این اساس، اولاً فرض می‌شود که سبک‌های فرزندپروری بر خلایق تأثیر دارند. ثانیاً خلایق نیز بر پیشرفت تحصیلی و سازگاری تحصیلی دانش‌آموزان تأثیر می‌گذارد. با توجه به این امر، خلایق به عنوان میانجی ارتباط بین سبک‌های فرزندپروری با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان و سازگاری تحصیلی آنان در نظر گرفته می‌شود. در پژوهش حاضر سبک‌های فرزندپروری به عنوان متغیرهای برون‌زا و سازه‌های خلایق، پیشرفت تحصیلی و سازگاری تحصیلی به عنوان متغیرهای درون‌زا در نظر گرفته شده‌اند. با توجه به مطالب فوق، الگوی پیشنهادی پژوهش در شکل ۱ ارائه شده است.

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش

طبقه‌ای و با توجه به جدول مورگان، تعداد ۲۵۵ نفر به‌عنوان نمونه آماری پژوهش انتخاب شدند. ابزارهای سنجش در این پژوهش، مشتمل بر سه پرسشنامه به شرح ذیل می‌باشد:

پرسشنامه سبک‌های فرزندپروری بوری^۱ (۱۹۹۱): این پرسشنامه دارای ۳۰ سؤال و در قالب ۴ خرده‌مقیاس (سبک مقتدرانه مشتمل بر ۹ سؤال، سبک مستبدانه مبتنی بر ۹ سؤال، سبک سهل‌گیرانه مبتنی بر ۵ سؤال و سبک بدون دخالت ۷ سؤال) و بر اساس طیف ۵ گزینه‌ای لیکرت از کاملاً مخالفم تا کاملاً موافقم طراحی شده است. برای محاسبه ضریب پایایی از روش آلفای کرونباخ استفاده شد که ضریب پایایی بدست آمده (۰/۸۱) و قابل قبول می‌باشد.

1. van Rooij, Jansen, & van de Grift
2. Kokkinos & Vlavianou
3. Buri

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از لحاظ روش گردآوری اطلاعات از نوع توصیفی-همبستگی است که پس از محاسبه آن در نهایت با استفاده از روش‌های مدل‌یابی معادلات ساختاری نقش متغیرها بر هم مطالعه شده است. در مدل تحلیلی پژوهش، سبک فرزندپروری والدین متغیر مستقل، خلایق دانش‌آموزان متغیر میانجی و سازگاری تحصیلی و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان متغیر وابسته می‌باشند.

جامعه آماری، نمونه و روش نمونه‌گیری: جامعه آماری پژوهش کلیه دانش‌آموزان دختر پایه‌های چهارم، پنجم و ششم در مدارس هیأت امنایی ناحیه ۱ شهر ارومیه در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۷ به تعداد ۷۷۰ نفر بود. با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی

پرسشنامه خلاقیت تورنس (۱۹۷۹): یکی از آزمون‌های استاندارد جهت سنجش میزان خلاقیت دانش‌آموزان است که دارای ۶۰ گویه و ۴ خرده‌مقیاس سیالی، اصالت، انعطاف‌پذیری و بسط با جزئیات می‌باشد. اعتبار این آزمون بارها در سراسر جهان از جمله ایران سنجیده شده است. برای محاسبه پایایی در این پژوهش از طریق آلفای کرونباخ ضریب پایایی (۰/۹۲) به دست آمد که ضریب قابل قبولی می‌باشد. همچنین برای بررسی اعتبار ابزار خلاقیت از تحلیل عاملی تأییدی استفاده شده است که شاخص نیکویی برازش (AGFI=۰/۹۴)، شاخص نیکویی برازش تعدیل یافته (AGFI=۰/۹۱)، شاخص نیکویی برازش تطبیقی (CFI=۰/۹۴)، و ریشه میانگین مربعات خطای برآورد (RMSEA=۰/۰۶)، به دست آمده که نشان دهنده برازش مناسب این ابزار است.

سنجش پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان: در پژوهش حاضر پیشرفت تحصیلی مبتنی بر نمره دانش‌آموزان در موضوعات درسی می‌باشد.

یافته‌ها

با توجه به این که نرمال بودن متغیرهای پژوهش از پیش فرض‌های اساسی استفاده از آزمون‌های پارامتریک و به کارگیری مدل‌یابی معادلات ساختاری است. از آزمون کولموگروف اسمیرنوف برای نرمال بودن توزیع داده‌ها به دست آمده از متغیرهای پژوهش استفاده گردید. نتایج آزمون کولموگروف اسمیرنوف در جدول ۱ نشان می‌دهد که مقدار احتمال بیش از ۰/۰۵ است و توزیع متغیر اختلاف معناداری با توزیع نرمال ندارد.

ضرایب آلفای کرونباخ برای سبک مقتدرانه ۰/۸۳، سبک مستبدانه ۰/۷۱، سبک سهل‌گیرانه ۰/۸۱ و سبک بدون دخالت ۰/۸۶ به دست آمد. به علاوه برای بررسی اعتبار این ابزار از تحلیل عاملی تأییدی استفاده شده است که شاخص نیکویی برازش^۱ (GFI=۰/۹۶)، شاخص نیکویی برازش تعدیل یافته^۲ (AGFI=۰/۹۴)، شاخص نیکویی برازش تطبیقی^۳ (CFI=۰/۹۷)، و ریشه میانگین مربعات خطای برآورد^۴ (RMSEA=۰/۰۶)، به دست آمده که نشان دهنده برازش مناسب این ابزار است.

پرسشنامه سازگاری تحصیلی سینه‌ها و سینگ^۵ (۱۹۹۳): این پرسشنامه مشتمل بر ۱۷ سؤال و برای دانش‌آموزان جهت سنجش سازگاری تحصیلی ضعیف و قوی با پاسخ‌گویی به سوالات به صورت «بلی» و «خیر» طراحی شده است. سینه‌ها و سینگ (۱۹۹۳) ضریب پایایی این مقیاس را به روش دو نیمه کردن ۰/۹۶ گزارش کرده‌اند. برای محاسبه پایایی در این پژوهش از طریق آلفای کرونباخ ضریب پایایی (۰/۸۷) به دست آمد که ضریب قابل قبولی می‌باشد. جهت تعیین روایی با توجه به استاندارد بودن پرسشنامه مذکور و کاربرد آن توسط پژوهشگران داخلی و خارجی، پرسشنامه مجدداً در اختیار اساتید صاحب‌نظر قرار گرفته و روایی آن تأیید شد. برای بررسی اعتبار ابزار حاضر از تحلیل عاملی تأییدی استفاده شده است که شاخص نیکویی برازش (GFI=۰/۹۳)، شاخص نیکویی برازش تعدیل یافته (AGFI=۰/۹۱)، شاخص نیکویی برازش تطبیقی (CFI=۰/۹۲)، و ریشه میانگین مربعات خطای برآورد (RMSEA=۰/۰۶۵)، به دست آمده که نشان دهنده برازش مناسب این ابزار است.

جدول ۱. آزمون کولموگروف اسمیرنوف جهت مشخص کردن نرمال بودن داده‌ها

متغیرها	M	SD	کلموگروف اسمیرنوف	P
سبک فرزند پروری	۳/۵	۲/۶	۱۱/۲	۰/۱۶
خلاقیت	۳/۴	۶/۶	۷/۳	۰/۶۷
پیشرفت تحصیلی	۲/۳	۵/۵	۹/۲	۰/۸۲
سازگاری تحصیلی	۳/۹	۴/۷	۸/۵	۰/۷۱

بصورت منفی و معکوس وجود دارد؛ ولی بین سبک مقتدر با خلاقیت، پیشرفت تحصیلی و سازگاری تحصیلی دانش‌آموزان رابطه مثبت، مستقیم و معنادار وجود دارد. به طوری که هر چه سبک مقتدر بیشتر بکار رود، خلاقیت، پیشرفت تحصیلی و سازگاری تحصیلی

ضرایب همبستگی نشان می‌دهند که بین سبک‌های فرزند پروری و مؤلفه‌های آن با خلاقیت، پیشرفت تحصیلی و سازگاری تحصیلی دانش‌آموزان رابطه وجود دارد، ولی این رابطه در بین سبک‌های فرزند پروری (مستبد، سهل‌گیر و بدون دخالت) و خلاقیت؛ در بین سبک‌های فرزند پروری (مستبد، سهل‌گیر و بدون دخالت) و پیشرفت تحصیلی و همچنین بین سبک‌های فرزند پروری (مستبد، سهل‌گیر و بدون دخالت) با سازگاری تحصیلی دانش‌آموزان

1. Goodness of fit index (GFI)
2. Adjusted Goodness of fit index (AGFI)
3. Comparative fit index (CFI)
4. Root mean square residual (RMSR)
5. Sinha & Singh

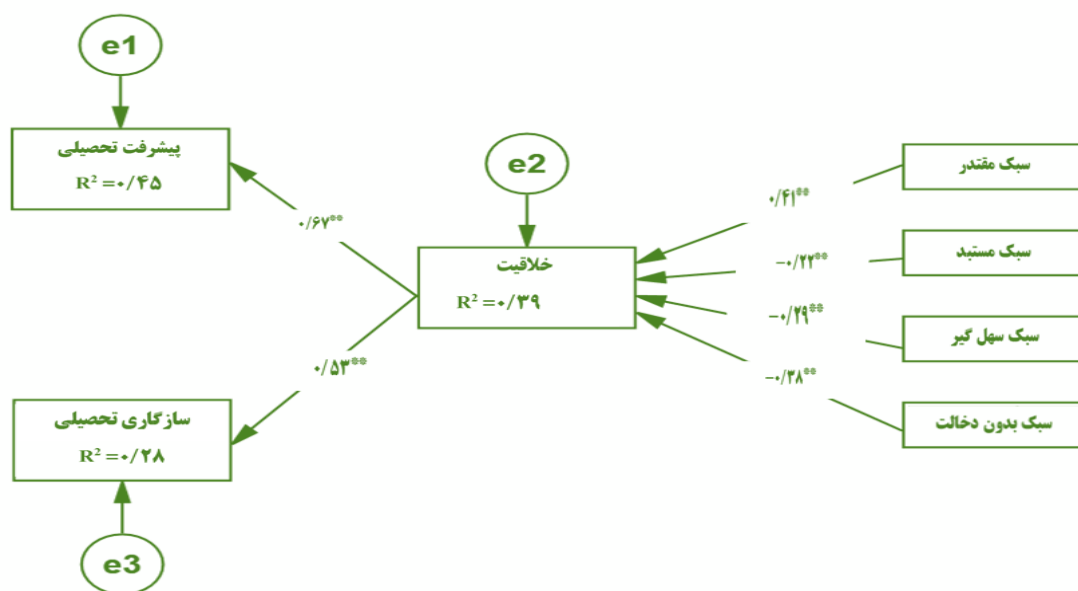
همبستگی بین متغیرهای سبک‌های فرزند پروری با خلاقیت، پیشرفت تحصیلی و سازگاری دانش آموزان آورده شده است.

ارتقاء می‌یابد. همان طور که گزارش شده است همه همبستگی های موجود نیز در سطح ۰/۰۵ معنادار است. در جدول ۲ ماتریس

جدول ۲. ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش

متغیر	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
مقتدر	۱						
مستبد	-۰/۷۲*	۱					
سهل گیر	-۰/۴۷*	-۰/۳۹*	۱				
بدون دخالت	-۰/۶۸*	-۰/۶۳*	-۰/۶۸	۱			
خلاقیت	۰/۶۳*	-۰/۳۴*	-۰/۴۲*	-۰/۴۹*	۱		
پیشرفت تحصیلی	۰/۵۷*	-۰/۳۳*	-۰/۴۶*	-۰/۲۲*	۰/۷۲*	۱	
سازگاری تحصیلی	۰/۳۶*	-۰/۲۹*	-۰/۵۵*	-۰/۳۴*	۰/۶۵*	۰/۴۴*	۱

شکل ۲: بیانگر مدل ساختاری و الگوی آزمون شده پژوهش می باشد که در جدول ۳ و ۴ توضیحات آماری آن ارائه شده است.

شکل ۲. الگوی آزمون شده پژوهش

دانش آموزان مورد تأیید قرار گرفته است. همچنین با توجه به جدول ۳، سبک‌های فرزند پروری ۳۹ درصد از واریانس خلاقیت را تبیین می نمایند. و سازه خلاقیت به ترتیب ۴۵ درصد و ۲۸ درصد از واریانس متغیرهای پیشرفت تحصیلی و سازگاری تحصیلی دانش آموزان را تبیین می نماید. در جدول ۴، نیز شاخص های برازش مدل آزمون شده گزارش شده است.

با توجه به جدول ۳ نتایج آزمون فرضیه های پژوهش نشان می دهد تمامی فرضیه های پژوهش تأیید می شود. اثر مستقیم سبک های فرزندپروری بر خلاقیت جز سبک مقتدر منفی و معنادار است. اثر مستقیم خلاقیت بر پیشرفت تحصیلی و سازگاری تحصیلی دانش آموزان مثبت و معنادار است. البته اثر غیرمستقیم ابعاد سبک فرزندپروری (مقتدر، مستبد، سهل گیر و بدون دخالت) با میانجیگری متغیر خلاقیت بر پیشرفت تحصیلی و سازگاری تحصیلی

جدول ۳. آثار مستقیم، غیرمستقیم، کل و واریانس تبیین شده متغیرهای تحقیق

فرضیه	اثر مستقیم	اثر غیر مستقیم	اثر کل	واریانس تبیین شده
سبک فرزند پروری مقتدر ← خلاقیت	۰/۴۱	-	۰/۴۱	۰/۳۹
سبک فرزند پروری مستبد ← خلاقیت	-۰/۲۲	-	-۰/۲۲	
سبک فرزند پروری سهل گیر ← خلاقیت	-۰/۲۹	-	-۰/۲۹	
سبک فرزند پروری بدون دخالت ← خلاقیت	-۰/۳۸	-	-۰/۳۸	
خلاقیت ← پیشرفت تحصیلی	۰/۶۷	-	۰/۶۷	۰/۴۵
سبک فرزند پروری مقتدر ← خلاقیت ← پیشرفت تحصیلی	-	۰/۲۷	۰/۲۷	
سبک فرزند پروری مستبد ← خلاقیت ← پیشرفت تحصیلی	-	-۰/۱۵	-۰/۱۵	
سبک فرزند پروری سهل گیر ← خلاقیت ← پیشرفت تحصیلی	-	-۰/۱۹	-۰/۱۹	
سبک فرزند پروری بدون دخالت ← خلاقیت ← پیشرفت تحصیلی	-	-۰/۲۵	-۰/۲۵	۰/۲۸
خلاقیت ← همنوایی تحصیلی	۰/۵۳	-	۰/۵۳	
سبک فرزند پروری مقتدر ← خلاقیت ← سازگاری تحصیلی	-	۰/۲۲	۰/۲۲	
سبک فرزند پروری مستبد ← خلاقیت ← سازگاری تحصیلی	-	-۰/۱۲	-۰/۱۲	
سبک فرزند پروری سهل گیر ← خلاقیت ← سازگاری تحصیلی	-	-۰/۱۵	-۰/۱۵	۰/۲۰
سبک فرزند پروری بدون دخالت ← خلاقیت ← سازگاری تحصیلی	-	-۰/۲۰	-۰/۲۰	

دهنده برازش مناسب الگوی هستند و مجذور میانگین مربعات خطای تقریب (RMSEA) که مقادیر کمتر از ۰/۰۸ نشانگر برازش مناسب الگو، X^2/df مقادیر کمتر از ۳ قابل پذیرش هستند استفاده گردید. طبق مقادیر جدول ۴، معیارهایی که گیفن و همکاران برای یک مدل مناسب معرفی کرده اند، احراز شده است و می توان نتیجه گرفت که مدل آزمون شده پژوهش حاضر از برازش مناسبی برخوردار است.

به منظور آزمون مدل (ML) معادلات ساختاری به روش بیشینه احتمال ساختاری از معیارهایی که گیفن و همکاران^۱ (۲۰۰۰) شامل شاخص نیکویی برازش (GFI) و شاخص برازش تطبیقی (CFI) که مقادیر بالای ۰/۹ نشان دهنده برازش مناسب الگو هستند، شاخص نیکویی برازش تعدیل یافته (AGFI) که مقادیر بیشتر از ۰/۸ مطلوب هستند، شاخص برازش ایجاز (PNFI) که مقادیر بیشتر از ۰/۶ نشان

جدول ۴. شاخص های نیکویی برازش الگوی آزمون شده پژوهش

RMSEA	CFI	GFI	PNFI	AGFI	X^2/df
۰/۰۷۲	۰/۹۳	۰/۹۵	۰/۷۲	۰/۹۱	۲/۲۹

بحث و نتیجه گیری

با هم همبستگی دارند. روابط ساختاری بین سبک های فرزندپروری با پیشرفت تحصیلی و سازگاری تحصیلی با میانجی گری خلاقیت آزمون شده است و شاخص های برازش کلی نشان دهنده برازش الگوی پیشنهادی و فرضیه های مربوط است. این نتایج، اهمیت نقش متغیر های سبک های فرزندپروری و خلاقیت را در تبیین پیشرفت تحصیلی و سازگاری تحصیلی را نشان می دهد. یافته نخست پژوهش نشان داد که سبک فرزند پروری والدین بر خلاقیت دانش آموزان اثر مستقیم دارد. نوع و سبک برخورد و تعامل والدین با فرزندان بسیار مهم است؛ بدون تردید در قالب یک الگوی ارتباطی مثبت و سازنده است که فرزندان شیوه ها و الگوهای تعامل مؤثر با مسائل و مشکلات را پیدا می کنند؛ اگر این تعامل مثبت و

تفاوت های فردی دانش آموزان از نظر خلاقیت، سازگاری با محیط مدرسه و پیشرفت در موضوعات درسی همواره مورد توجه دست اندرکاران تعلیم تربیت و متخصصان علوم رفتاری و شناختی در طول ادوار گذشته تا زمان حاضر بوده است. در پی کنکاش درباره این موضوع سبک فرزند پروری والدین به عنوان یکی از مؤثرترین و کلیدی ترین عوامل مطرح شده است. در این راستا پژوهش حاضر با هدف، بررسی نقش میانجی خلاقیت در تأثیر سبک های فرزند پروری بر پیشرفت تحصیلی و سازگاری تحصیلی دانش آموزان انجام شد. روابط بین متغیرهای مذکور، هم از طریق همبستگی های ساده و هم از طریق الگوی معادلات ساختاری آزمون شده است. نتایج بیانگر این است که تمام متغیرهای مشاهده شده الگو در هر سه متغیر نهفته

1. Gefen, Straub & Boudreau

می دهند و به پیشرفت تحصیلی فرزندان خود کمک می کنند. این علاقه در طیف گسترده ای از تکالیف آموزشی و اجتماعی باعث تشویق دانش آموزان به کارهای خلاقانه و نوآورانه می شود و به پیشرفت های همه جانبه فرزندان در عرصه های مختلف بالاخص در حوزه دانش اندوزی می شود. این یافته با نتایج بدست آمده از پژوهش های سایر محققان همچون: طباطبایی، فضلی و یارعلی (۱۳۹۲)، نیک سیرت، خادمی اشکذری و هاشمی (۱۳۹۵)، نظری، یزدان ستا (۱۳۹۸)، مهربان، کرمی، اسدزاده و ستوده اصل (۱۳۹۸)، دیاکنوگراسیم و مایرین (۲۰۱۶)، مورگوس، تان، هین، ایلوت و جریگونکو (۲۰۱۶)، استیوان، آپرلیا و مگدالنا (۲۰۱۹) و کوکینوس و ویلاونوو (۲۰۱۹) همخوانی دارد.

این پژوهش همچون سایر پژوهش های توصیفی-همبستگی با محدودیت هایی در زمینه جمع آوری داده ها مواجه بوده است. از آن جا که داده ها به صورت خودگزارشی توسط آزمودنی ها به دست آمده است این امکان و احتمال وجود دارد که آزمودنی ها حالت تدافعی و خودسانسوری در پیش گرفته باشند و از بیان واقعیات کمی فاصله گرفته باشند. همچنین از آنجا که پژوهش حاضر مقطعی می باشد امکان رابطه علی بین متغیرهای پژوهش را نمی رساند. در این پژوهش تنها دانش آموزان سه پایه چهارم، پنجم و ششم مورد بررسی قرار گرفته اند از آنجا که خلاقیت می تواند با شرایط سنی هم رابطه داشته باشد اجرای پژوهش های مشابه بر روی دانش آموزان سایر دوره ها و دانشجویان می تواند اطلاعات کامل تری را در اختیار پژوهشگران قرار دهد. با توجه به اثر سبک فرزندپروری بر خلاقیت، پیشرفت تحصیلی و سازگاری دانش آموزان، آگاه سازی والدین نسبت به شیوه های فرزند پروری و اثرات هر یک از آن ها بر فرزندان، از جمله پیشنهادات کاربردی می باشد که این امر از طریق برگزاری کلاس های آموزش خانواده و کارگاه های کوتاه مدت و فشرده در مدارس توسط مشاوران و مسئولان نهاد های آموزشی تسهیل می گردد. همچنین بهتر است که در پژوهش آتی به بررسی نقش متغیرهای مداخله گری همچون سطح تحصیلات والدین، سلامت روان شناختی والدین، هوش والدین، پایگاه اقتصادی - اجتماعی خانواده دانش آموزان و تأثیر دوستان به روش های کمی و کیفی مورد بررسی قرار گیرد.

سازنده باشد منجر به خلاقیت و نوآوری در برخورد با مسائل روزمره و علمی می شود و اگر منفی و غیر سازنده باشد در جهت عکس آن که سکون و رکود شناختی است حرکت می کند. مطالعات متعددی در رابطه با تأثیر سبک فرزند پروری والدین بر خلاقیت دانش آموزان صورت گرفته است که همسو با نتایج تحقیق حاضر هستند. فراهینی، افروز و رسول زاده طباطبایی (۱۳۹۲)، سیف درخشنده و نریمانی (۱۳۹۸)، میرینجاد، راجایموگادام و تراسفی (۲۰۱۵)، پارک، کیم و جانگ (۲۰۱۷) و سردیکوف (۲۰۱۷).

یافته دیگر پژوهش بیانگر این بود که سبک فرزند پروری والدین با میانجی گری خلاقیت می تواند سازگاری تحصیلی دانش آموزان را متأثر سازد. در توضیح این یافته می توان گفت زمانی که والدین فرزندان خود را حمایت و هدایت می کنند، با استدلال منظور خود را روشن و صریح بیان کرده و فرزندان را در دستیابی به اهدافی که خود برای آنان تعیین کرده اند کمک و هدایت می کنند در چنین حالتی فرزندان به منظور پاسخگویی به نیازها در محیط های مختلف اجتماعی نظیر خانواده، محیط آموزشی، محیط کسب و کار و نظایر آنها با برقراری رابطه سالم، از موقعیت های اجتماعی مختلف بهره مند می شوند و آماده پاسخگویی خواهند بود و در حقیقت سازگار می شوند و برای پاسخگویی بهینه به دنبال راه ها و روش های نوین و اثربخش خواهند بود که با ایده های خلاق حاصل می شود. این یافته با نتایج پژوهش های حیدری، فلاحی و حاجیلو (۱۳۹۷)، همرنگ، قبری پناه، ابوالمعالی الحسینی و سپاه منصور (۱۳۹۸)، کنی، لاک، هومر، جریمالدی و لابرای (۲۰۱۵) و سوحی (۲۰۱۷) همسو و هم راستا می باشد.

از دیگر یافته های پژوهش حاضر تأثیر سبک فرزند پروری والدین با میانجی گری خلاقیت بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان بود. در تبیین یافته های فوق می توان چنین استدلال کرد که والدین مقتدر با تقاضاها و پاسخ دهی بالای قابل شناسایی هستند و معمولاً مقرراتی برای فرزندان شان وضع کرده و بر اجرای آن پافشاری می نمایند. آنان فرزندان شان را تشویق می کنند که مستقل باشند و در انجام تکالیف درسی خود مساعد و تلاش نشان دهند و هرگونه نوآوری و خلاقیت در تکالیف درسی و اجتماعی تشویق و تمجید می نمایند. در کل والدین با سبک فرزند پروری مقتدرانه علاقه زیادی به پیشرفت فرزندان شان دارند و باز خورد های مثبتی نسبت به پیشرفت آنان نشان

روان‌شناسی مدرسه و آموزشگاه

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش

در این پژوهش اصول و ضوابط اخلاق علمی همچون مشارکت آگاهانه و داوطلبانه شرکت کنندگان در تمام مراحل پژوهش، محرمانه بودن اطلاعات شرکت کنندگان، رازداری، امانتداری و حقوق معنوی سایر مؤلفان با معرفی منابع دقیقاً رعایت شده است.

حامی مالی

این پژوهش هیچ گونه کمک مالی از ارگان‌ها، اعم از دولتی، خصوصی، تجاری و غیر انتفاعی دریافت نکرده است.

مشارکت نویسندگان

نویسندگان در طراحی پژوهش، تحلیل و تفسیر داده‌ها و نتایج از مرحله بیان مسئله تا اصلاحات آن همکاری کامل را داشته‌اند.

تعارض منافع

از نظر نویسندگان هیچ گونه تضاد منافی در این پژوهش وجود نداشته است.

منابع

افشاری، علی و دلپذیر، زینب. (۱۳۹۵). مقایسه سبک‌های فرزند پروری، اعتیاد به اینترنت و سازگاری اجتماعی در دانش‌آموزان عادی و دانش‌آموزان خود آسیب‌زن. *فصلنامه روانشناسی تربیتی*، ۷(۲۷)، ۶۳-۵۱.

امینی، محمد؛ رحیمی، حمید و منتظر، مرجان. (۱۳۹۸). آسیب‌شناسی رشد خلاقیت دانش‌آموزان در نظام آموزشی ایران (مورد مطالعه: مدارس دوره متوسط اول کاشان). *نشریه علمی ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی*، ۹(۱)، ۸۱-۱۱۴.

پرچم، اعظم؛ فاتحی‌زاده، مریم و یاری، حمیداله. (۱۳۹۱). مقایسه سبک‌های فرزند پروری با مریند با سبک فرزند پروری مسئولانه در اسلام. *پژوهش در مسائل تعلیم و تربیت اسلامی*، ۲۰(۱۴)، ۱۳۸-۱۱۵.

حیدری، فاضله؛ فلاحی، وحید و حاجیلو، جلیل. (۱۳۹۷). نقش شیوه‌های فرزند پروری و سبک‌های دل‌بستگی در پیش‌بینی سازگاری دانش‌آموزان با مدرسه. *مجله روانشناسی مدرسه*، ۷(۱)، ۱۳۸-۱۵۱. [Doi:10.22098/JSP.2018.661]

سیف درخشنده، سعید و نریمانی، محمد. (۱۳۹۸). فراتحلیل عوامل و موانع مرتبط با افزایش خلاقیت دانش‌آموزان. *مجله روانشناسی مدرسه*، ۳(۸)، ۱۰۹-۱۲۶. [Doi:10.22098/JSP.2019.844]

طباطبایی، سیدعلی؛ فضلی، رخساره و یارعلی، جواد. (۱۳۹۲). بررسی رابطه سبک‌های فرزند پروری والدین با پیشرفت تحصیلی و اختلال رفتاری دانش‌آموزان دوره ابتدایی. *فصلنامه خانواده‌ و پژوهش*، ۱۰(۱۸)، ۷-۲۲.

فراهینی، ندا؛ افروز، غلامعلی و رسول زاده طباطبایی، سید کاظم. (۱۳۹۲). رابطه شیوه‌های فرزند پروری والدین و کمرویی با خلاقیت در تیزهوشان. *مجله روانشناسی مدرسه*، ۲(۴)، ۱۳۷-۱۵۳. [D_2_92_12_18_8]

قائد رحمتی، معصومه؛ بختیاری، لیلا و فرزاد، ولی‌الله. (۱۳۹۶). فراتحلیل و بررسی عوامل مؤثر در نقش خودکارآمدی با پیشرفت تحصیلی. *فصلنامه نوآوری‌های آموزشی*، ۶۳(۱۵)، ۱۴۵-۱۳۳.

مصطفی‌سریاز، زهرا؛ ابوالقاسمی، عباس و رستم اوغلی، سهیلا. (۱۳۹۳). مقایسه‌ی راهبردهای خودتنظیمی، خلاقیت و جهت‌گیری هدف در دانش‌آموزان با و بدون اختلال ریاضی. *مجله ناتوانی‌های یادگیری*، ۳(۳)، ۶۸-۷۸. [JLD-3-3-93-3-5]

موحدزاده، بهرام؛ کرمی، زهرا و یآوری کرمانی، مریم. (۱۳۹۷). بررسی رابطه شیوه‌های فرزند پروری و سازگاری تحصیلی با واسطه‌گری صبر. *فصلنامه فرهنگی تربیتی زنان و خانواده*، ۱۳(۴۵)، ۵۳-۳۷. [Dor:20.1001.1.26454955.1397.13.45.2.7]

محللاتی، ریحانه و ابوالعالی، خدیجه. (۱۳۹۵). مقایسه ابعاد سازگاری تحصیلی و عملکرد تحصیلی در دانش‌آموزان ایرانی و مهاجر دوره متوسطه با توجه به ملیت - نوع مدرسه و جنسیت آنان. *فصلنامه نوآوری‌های آموزشی*، ۶۰(۱۵)، ۹۹-۱۱۸.

مهربان، سیدعلی؛ کرمی، ابوالفضل؛ اسدزاده، حسن و ستوده اصل، نعمت. (۱۳۹۸). تدوین مدل ساختاری برای پیش‌بینی پیشرفت تحصیلی از طریق سبک‌های فرزند پروری و باورهای معرفت‌شناختی در دانش‌آموزان متوسطه دوره دوم شهر تهران. *رهیافتی نو در مدیریت آموزشی*، ۱۰(۲)، ۲۰۹-۲۳۶.

نظری، پروین و یزدان‌ستا، فاروق. (۱۳۹۸). بررسی نقش فعالیت‌های فوق برنامه در عملکرد تحصیلی با توجه به نقش میانجی خلاقیت. *فصلنامه علمی پژوهشی تدریس پژوهی*، ۷(۱)، ۸۷-۱۰۷. [Doi:10.34785/J012.2019.464]

- Heidari, F., Fallahi, V., & Hajiloo, J. (2018). The role of parenting and attachment styles in predicting the students' adjustment to school. *Journal of School Psychology and Institutions*, 7(1), 138-151. (Persian) [Doi:10.22098/JSP.2018.661]
- Kenney, S.R., Lac, A., Hummer, J.F., Grimaldi, E.M., & LaBrie, J.W. (2015). Pathways of parenting Style on adolescents' college adjustment, academic achievement, and alcohol. *Quarterly Journal of Educational Innovations* 15(4), 99-118. (Persian)
- Mahallati, R., & Abolmaali, Kh. (2017). Comparison of academic adjustment components and academic performance between Iranian and immigrant high school students with regard to their "nationality-school type" and gender. *Quarterly Journal of Educational Innovations* 15(4), 99-118. (Persian)
- Mehraban, S. A., Karami, A., Asadzadeh, H., & Sotodehasl, N. (2019). Develop a structural model for predicting academic achievement of children through style Fact and epistemological beliefs in high school students in Tehran second period. *Journal of New Approaches in Educational Administration*, 10(2), 209-236. (Persian) [Doi:20.1001.1.20086369.1398.10.38.10.6]
- Movahedzadeh, B., Karami, Z., Yavari Kermani, M. (2019). A study of the relationship between parenting styles and academic adjustment with the mediating role of patience. *The Women and Families Cultural-Educational*, 13(45), 37-53. (Persian) [Doi:20.1001.1.26454955.1397.13.45.2.7]
- Mostafa, Z., Abolghasemi, A., & Rostamoghli, S. (2014). A comparison of self-regulatory strategies, creative thinking and goal orientation in children with and without mathematical disorder. *Journal of Learning Disabilities*, 3(3), 68-78. (Persian) [JLD-3-3-93-3-5]
- Nazai, P., & Farug yazdan, S. (2020). The role of extracurricular activities in academic performance with regard to the mediating role of creativity. *Research in Teaching*, 7(1), 87-107. (Persian) [Doi:10.34785/3012.2019.464]
- Niksirat, F., Khademi ashkazari, M., & Hashemi, Z. (2017). The relationship between parental child-rearing styles and academic achievement motivation in girl students. *Quarterly Journal of New Thoughts on Education*, 12(41), 151-174. (Persian) [Doi:10.22051/jontoe.2017.2686]
- Parcham, A., Fatehizadeh, M., & Yari, H. (2011). Comparison of child-rearing styles with respect to responsible child-rearing styles in Islam. *Research in Islamic education issues*, 20 (14), 115-138. (Persian) Risk. *Journal of College Student Retention: Research, Theory & Practice*, 17(2), 186-203. [Doi:10.1177/1521025115578232]
- Seif, S., & Narimani, M. (2019). A meta-analysis of factors increasing and decreasing students' creativity. *Journal of School Psychology and Institutions*, 8(3), 109-126. (Persian) [Doi:10.22098/JSP.2019.844]
- Tabatabaee, S. A., Fazli, R., & Yarali, J. (2013). Parenting styles, educational achievement, and behavioral disorders among elementary school students. *Quarterly Journal of Family and Research*, 10 (1), 7-22 (Persian) [Doi:20.1001.1.26766728.1392.10.1.1.4]
- Kokkinos, C.M., & Vlavianou, E. (2019). The moderating role of emotional intelligence in the association between parenting practices and academic achievement among adolescents. *Current Psychology*, 1-15. [Doi:10.1007/s12144-019-00343-5]
- نیک سیرت، فرشته؛ خادمی اشکذری، ملوک و هاشمی، زهرا. (۱۳۹۵). رابطه شیوه های فرزند پروری والدین با انگیزش پیشرفت تحصیلی در دانش آموزان دختر. *فصلنامه اندیشه های نوین تربیتی*، ۱۲(۴)، ۱۵۱-۱۷۴. [Doi:10.22051/jontoe.2017.2686]
- همرنگ، حمید؛ قنبری پناه، افسانه؛ ابوالمعالی الحسینی، خدیجه و سپاه منصور، مژگان. (۱۳۹۸). تبیین رابطه بین خلاقیت و سازگاری تحصیلی دانش آموزان با میانجیگری انگیزش تحصیلی. *نشریه علمی ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی*، ۹(۳)، ۲۵-۶۰.

References:

- Afshari, A., & Delpazir, Z. (2016). Compare the style of parenting, addiction to the Internet and social adjustment in normal students and self-mutilated students. *Educational Psychology*, 7(27), 51-63. (Persian)
- Al-Karasneh, S., & JubranSaleh, A. (2013). Classroom leadership and creativity: A study of social studies and islamic education teachers in Jordan. *Creative Education*, 4(10), 651-662. [Doi:10.4236/ce.2013.410094]
- Alt, D. (2015). Using structural equation modeling and multidimensional scaling to assess female College students' academic adjustment as a function of perceived parenting styles. *Springer Science+Business Media New York*, 1-20. [Doi:10.1007/s12144-015-9320-3]
- Amini, M., Rahimi, H., & Montazer, M. (2019). The determine the role and contribution of some factors and obstacles to creativity growth in Iranian educational system (study case: Secondary Schools First in Kashan). *Innovation and Creativity in Human Sciences*, 9(1), 81-114. (Persian)
- Diaconu-Gherasim, L. R., & Mairean, C. (2016). Perception of parenting styles and academic achievement: The mediating role of goal orientations. *Learning and Individual Differences*, In Press, Corrected Proof. [Doi:10.1016/j.lindif.2016.06.026]
- Farahini, F., Afrooz, Gh.A., & Rasoolzadeh-Tabatabaiee, K. (2014). The relationship between parenting styles, shyness and creativity in the gifted. *Journal of School Psychology and Institutions*, 2(4), 137-153. (Persian) [Doi:D_2_92_12_18_8]
- Gefen, D., Straub, D.W., & Boudreau, M.-C. (2000). Structural equation modeling and regression: Guidelines for research and practice. *Communications of the Association for Information Systems*, 3(1), 1-78. [Doi:10.17705/1CAIS.00407]
- Ghaedrahmati, M., Bakhtiari, L., & Farzad, V. (2017). Meta-analysis of the factors influential on the role of self-efficacy in academic achievement. *Quarterly Journal of Educational Innovations*, 16(3), 133-145. (Persian)
- Hamrang, H., Ghanbari Pana, A., Abolmaali, KH., & Sepahmansour, M. (2020). Relativity between creativity and adjustment academic motivation. *Quarterly Journal of Innovation and Creativity in Human Sciences*, 9(25), 25-60. (Persian)

- Mehrinejad, S. A., Rajabimoghadam, S., & Tarsafi, M. (2015). The relationship between parenting styles and creativity and the predictability of creativity by parenting styles. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 205, 56-60. [Doi:10.1016/j.sbspro.2015.09.014]
- Mourgues, C., Tan, M., Hein, S., Elliott, J. G., & Grigorenko, E. L. (2016). Using creativity to predict future academic performance: An application of Aurora's five subtests for creativity. *Learning and Individual Differences*, 1-9. [Doi:10.1016/j.lindif.2016.02.001]
- Park, J., Kim, M., & Jang, SH. (2017). Analysis of factors influencing creative personality of elementary school students. *International Education Studies*, 10(5), 167-180. <https://www.emerald.com/insight/2414-6994.htm>
- Punia, S., & Sangwan, S. (2011). Emotional intelligence and social adaptation of school children. *Psychology*, 2 (2), 83-87.
- Sarkar, S., & banik, S. (2017). A study on the adjustment and academic achievement of adolescent students. *International Journal Research-Grantaalayah Acknowledge Repository*. 5(6), 659-668. <https://doi.org/10.5281/zenodo.825592>
- Sarac, M., Efil, I., & Eryilmaz, M. (2014). A study of the relationship between person-organization fit and employee creativity. *Management Research Review*, 37(5), 479-501. [Doi:10.1108/MRR-01-2013-0025]
- Setiawan, R., Aprillia, A., & Magdalena, N. (2019). Analysis of antecedent factors in academic achievement and student retention. *Published in Asian Association of Open Universities Journal Published by Emerald Publishing Limited*. 1-11. [Doi:10.1108/AAOUJ-09-2019-0043]
- Serdyukov, P. (2017). Innovation in education: what works, what doesn't, and what to do about it?. *Journal of Research in Innovative Teaching & Learning*, 10(1), 4-33. [Doi:10.1108/JRIT-10-2016-0007]
- Soh, K. (2017). Fostering student creativity through teacher behaviors. *Thinking Skills and Creativity*, 23, 1-19. [Doi:10.1016/j.tsc.2016.11.002]
- Van Rooij, EC.M., Jansen, E P.W.A., & van de Grift, WJ.C.M. (2017). First-year university students' academic success: the importance of academic adjustment. *Instituto Superior de Psicologia Aplicada*, 1-19. [Doi:10.1007/s10212-017-0347-8]
- Xiang, SH, Liu, Y., & Bai, L. (2017). Parenting styles and adolescents' school adjustment: Investigating the mediating role of achievement goals within the 2 _ 2 framework. *Educational Psychology*, 1-13. [Doi:10.3389/fpsyg.2017.01809]
- Singh, S.P., Malik, S. & Singh, P. (2016). Factors affecting academic performance of students. *Paripex - Indian Journal of Research*, 5(4), 65-77.